

SPRAWA LENINA ZATRUMFUJE NA CAŁYM ŚWIECIE

80 lat temu, 22 kwietnia 1870 r. w niewielkim mieście gubernialnym — Symbirsku, urodził się twórca partii bolszewickiej i założyciel państwa radzieckiego, wielki nauczyciel, wódz i przyjaciel pracującej ludzkości, Włodzimierz Uljanow — Lenin.

Włodzimierz Uljanow był synem inspektora szkół ludowych guberni symbirskiej. W roku 1887 Lenin ukończył gimnazjum w Symbirsku i jesienią wstąpił na wydział prawny uniwersytetu w Kazaniu. 17 grudnia 1887 r. za udział w ruchu rewolucyjnym aresztowano go, następnie wydalono z uniwersytetu i 19 grudnia zesłano do wsi Kokuszino (w odległości 40 km od Kazania) pod tajny dozór policji. Próby powrotu na uniwersytet spełzły na niczym — rząd carski zamknął Leninowi drogę na wyższe uczelnie.

W latach 1888 i 1889 Lenin rozwija ożywioną działalność na terenie rewolucyjnych koleż w Kazaniu i Samarze, usilnie studiując dzieła Marksa i Engelsa, a jednocześnie przygotowuje się do egzaminów dyplomowych na uniwersytecie. W roku 1891 Lenin zdaje jako ekstern te egzaminy, uzyskując dyplom pierwszego stopnia.

W roku 1893 Lenin przenosi się do Petersburga, gdzie rozwija działalność rewolucyjną wśród robotników petersburskich, toczy konsekwentną walkę przeciwko narodnikom, którzy stanowili poważną przeszkodę na drodze rozwoju rosyjskiej rewolucyjnej myśli marksistowskiej. Już wówczas, mimo swego młodego wieku, Lenin zorganizował pierwszą marksistowską organizację robotniczą — petersburski „Związek Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”, który stał się zaczątkiem rewolucyjnej partii proletariackiej w Rosji.

W grudniu 1895 roku Lenin został aresztowany wraz z innymi kierownikami petersburskiego „Związku Walki o Wyzwolenie Klasy Robotniczej”. Przez dłuższy czas przebywał w więzieniu, następnie został zesłany na Syberię. W więzieniu i na zesłaniu Lenin kontynuuje działalność rewolucyjną. Prace Lenina drukowano na łamach podziemnych gazet, wydawano jako ulotki oraz w oddzielnych broszurach. Po trzy letnim zesłaniu, w roku 1900 Lenin opuszcza Rosję, aby z zagranicą kierować rosyjskim robotniczym ruchem rewolucyjnym.

Najbliższym współpracownikiem Lenina w dziele stworzenia partii marksistowskiej był Józef Stalin, który, podobnie jak Lenin, od wczesnej młodości poświęcił życie walce o wyzwolenie klasy robotniczej, walce o szczęście ludu.

Realizację trudnego zadania utworzenia marksistowskiej partii robotniczej rozpoczął Lenin od wydawania zagranicą gazety rewolucyjnej „Iskra”, kolportowanej nielegalnie w Rosji.

Na łamach tej gazety zamieszczał artykuły, w których formułował podstawy programowe i organizacyjne nowej partii, toczył zaciętą walkę przeciwko oportunistom, których demaskował jako slugusów i agentów burżuazji, działających w imię interesów kapitalizmu.

Pod kierownictwem Lenina rozdzielił się na terenie Rosji bolszewizm, jako kierunek myśli politycznej i jako partia polityczna, partia proletariatu. Zasady organizacyjne, taktyczne, programowe i teoretyczne tej

partii opracował Włodzimierz Lenin w genialnych dziełach: „Co robić?”, „Krok naprzód, dwa kroki wstecz”, „Dwie taktyki socjal - demokracji w rewolucji demokratycznej”. „Materializm i empiriokrytycyzm”.

Na czele tej partii stanął Lenin, człowiek zrodzony dla rewolucji, dla kierowania walką o wyzwolenie wielomilionowych mas, uciskanych i wyzyskiwanych. Józef Stalin z uwielbieniem nazywał Lenina orłem górskim.

W okresie pierwszej rewolucji rosyjskiej Włodzimierz Lenin wraca do Rosji (6 listopada 1905 r.) i staje na czele partii bolszewickiej o zwycięstwo rewolucji. Lenin uczy partię i klasę robotniczą praktyki walki rewolucyjnej w pracach napisanych w okresie 1905 roku. Wskazuje — na fakt, że również w rewolucji burżuazyjnej — demokrację odgrywa rolę kierowniczą, występując w sojuszu z chłopstwem, demaskując zdradę burżuazji. Lenin rozwijał teorię przetrwania rewolucji burżuazyjnej — demokratycznej w rewolucji socjalistycznej.

Kłesząc rewolucję 1905 — 1907 roku ocenia Lenin jako zjawisko przejściowe, jako wydarzenie, które na kładzie na klasę robotniczą obowiązki przegrupowania sił, aby w nowych warunkach kontynuować walkę rewolucyjną. W tym okresie partia bolszewicka, pod kierownictwem Lenina, wykazała, że umie się cofnąć i zachowywać swe siły dla przygotowania nowego rewolucyjnego górataricia.

W grudniu 1907 roku Lenin ponownie udaje się zagranicę, skąd kieruje działalnością partii bolszewickiej, zmierzającej do ponownego wzmożenia ruchu rewolucyjnego w Rosji. Lenin toczy bezlitosną walkę z oportunistami; demaskuje wszystkich, którzy ulegli się trudności, ulegli się chwilowej porażki rewolucji i zdezerterowali z frontu rewolucyjnego. Według wskazań Lenina, z inicjatywy Stalina, w maju 1912 roku ukazuje się pierwszy numer legalnej gazety bolszewickiej w Rosji — „PRAWDY”.

Kiedy w latach 1914 wybuchła pierwsza wojna światowa, Lenin pierwszy zdemaskował jej imperialistyczny, zaborczy charakter, zmobilizował partię bolszewicką do bezlitosnej walki przeciwko socjal - szowinizmowi przywódców II Międzynarodówki, zdemaskował zdradców klasy robotniczej.

W swym dziele „Imperializm jako najwyższe stadium kapitalizmu”, Lenin dał naukową charakterystykę imperializmu, wskazał na proces gnicia kapitalizmu, wykazał nieuchronność kryzysu imperializmu i pewność zwycięstwa rewolucji proletariackiej. Lenin opracował teorię możliwości zwycięstwa rewolucji socjalistycznej w jednym z osobno wziętych krajów. W latach pierwszej wojny światowej zespoliły się wokół Lenina wszystkie rewolucyjne siły partii socjalistycznych całego świata.

W marcu 1917 r. robotnicy, chłopcy i żołnierze pod kierownictwem partii bolszewickiej obalili w Rosji rząd carski. Lenin wraca do Rosji. Od pierwszej chwili swego przybycia — w kwietniu 1917 r. — Lenin wyzwa partię i klasę robotniczą do walki o zwycięstwo rewolucji socjalistycznej, wskazuje na Rady Delegatów Robotniczych, Chłopskich i

Żołnierskich jako na najbardziej celową formę organizacji politycznej społeczeństwa.

Przez cały następny okres — od kwietnia do listopada 1917 r. — Lenin kieruje wraz ze Stalinem przygotowaniem do rewolucji proletariackiej.

Dnia 7 listopada 1917 r. zwyciężyła w Rosji rewolucja proletariacka — rozpoczęła się nowa epoka historii ludzkości.

Po zwycięstwie rewolucji proletariackiej w Rosji, Lenin staje na czele rządu radzieckiego i buduje pierwsze w świecie państwo socjalistyczne. Klasa robotnicza pod jego kierownictwem dowiodła, że potrafi nie tylko burzyć podstawy starego ustroju, lecz również stworzyć nowe społeczeństwo socjalistyczne. W ścisłej współpracy ze Stalinem, swym najbliższym przyjacielem i twórczym bratem, Lenin rozwijał i wdrażał w życie programy i politykę państwa radzieckiego i odbudowy jego gospodarki.

Po zwycięskim zakończeniu wojny domowej, naród radziecki pod kierownictwem Lenina i Stalina przystąpił do odbudowy gospodarki narodowej, przeszedł do pokojowego budownictwa socjalistycznego. Lenin wskazał narodowi praktyczną drogę budowy socjalizmu — poprzez uprzemysłowienie kraju, elektryfikowanie gospodarki narodowej i spółdzielczość produkcyjną na wsi. Lenin i Stalin byli inicjatorami i twórcami Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, oparte go na zasadzie przyjaźni narodów wielonarodowego państwa.

Cała działalność Lenina nacechowana była ogromną troską o ludzi pracy i umiłowaniem mas pracują-

cych. Najściślej wyczuł łączący Lenin z masami, w których siły twórcze niezłomie wierzył.

Wyciężona praca dla państwa oraz rana, odniesiona przez Lenina w sierpniu 1918 r. z rąk agenta kontr-rewolucji, wczesnie przerwały życie wielkiego bojownika o sprawę komunizmu. Włodzimierz Lenin zmarł 21 stycznia 1924 r.

Ale śmierć Lenina nie była i nie mogła być równoczesną ze śmiercią jego sprawy, ze śmiercią jego idei. Jego najbliższy Towarzysz broni, Józef Stalin wysoko wznosił i poniosł naprzód sztandar Lenina. Lenin pozostawił klasie robotniczej i całej pracującej ludzkości wielką spuściznę ideową — leninizm, stanowiący dalsze rozwinięcie marksizmu. Leninizm jest marksizmem epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej.

Sprawa Lenina żyje w szeregach utworzonej i wychowanej przez partię bolszewickiej, żyje w młodym narodowym ruchu komunistycznym. Sprawa Lenina żyje nadal udelesniona w potężnym państwie radzieckim, w kroczącym ku komunizmowi ustroju społecznym, w budujących zryb socjalizmu krajach demokracji ludowej. Triumf sprawy Lenina znajduje wyraz w zwycięstwie narodu chińskiego, w walce dziesiątków i setek milionów robotników i mas pracujących przeciwko imperializmowi, potężnej walce o pokój, o demokrację, o socjalizm, która z ogromną siłą toczy się na całym świecie.

Obchodząc 80 rocznicę urodzin wielkiego Lenina, masy pracujące całego świata żywią niezłomne przekonanie, że bliższa jest chwila, kiedy sprawa Lenina zatriumfuje całkowicie we wszystkich zakątkach globu ziemskiego.

Dom, w którym urodził się Lenin

Dom w Symbirsku — w którym mieszkał rodzice Lenina w latach 1870 — 1875.

Wręczenie nagród na I Ogólnopolskiej Wystawie Plastyki

WARSZAWA (PAP). — Dnia 14 bm. bezpośrednio po zamknięciu pierwszego dnia obrad konferencji dyskusyjnej plastyków, odbyła się w Muzeum Narodowym uroczystość wręczenia nagród, przyznanych za najlepsze prace, nadesłane na I Ogólnopolską Wystawę Plastyki.

Wręczenia nagród dokonał min. kultury i sztuki S. Dybowski. Artyści — plastycy — powiedzieli m. in. min. Dybowski, dokonali wielkiego wysiłku, aby włączyć się w zagadnienia współczesnego życia, aby zbliżyć się do odtwarzanego w dziełach sztuki środowiska. Najważniejszą ich zasługą jest postawa ideaologiczna, siła i wewnętrzna wymowa, które występują w wielu pracach i które właśnie zbliżają artystę do realizmu socjalistycznego.

Po przemówieniu — min. Dybowski wręczył artystom nagrody i dyplomy. Pierwsze nagrody w wysokości 750.000 zł. otrzymali: w dziale

malarstwa — WOJCIECH WEISS (Kraków) za obraz pt. „Manifest”; w dziale rzeźby — ALFRED WISNIEWSKI (Poznań) za rzeźbę pt. „Granica pokoju”; w dziale grafiki WACŁAW WASKOWSKI (Warszawa) za cykl ilustracji do „Dubrowskiego”.

Przyjazd delegacji radzieckiej

WARSZAWA (PAP). — W dniu 15 bm. przybyła do Warszawy delegacja radziecka na konferencję plastyków, zorganizowaną z okazji I Ogólnopolskiej Wystawy Plastyki. W skład delegacji wchodzi: przewodniczący — Aleksander Zamoszkina — dyrektor Tretlakowskiej Galerii w Moskwie, Aleksander Gierasimow — prezydent Akademii Sztuk Pięknych ZSRR oraz Aleksy Kisielew — sekretarz delegacji.

Do walki o pokój winni stanąć wszyscy, którzy nie chcą wojny

Obrady Prezydium Polskiego Komitetu Obronców Pokoju

WARSZAWA (PAP). DNIA 15 BM. ROZPOCZĘŁY SIĘ W WARSZAWIE POD PRZEWODNICTWEM PROF. JANA DEMBOWSKIEGO OBRADY PREZYDIUM POLSKIEGO KOMITETU OBRONCÓW POKOJU.

W referacie sprawozdawczym LEON KRUCZKOWSKI podkreślił, że ostatnia sesja sztokholmska stwierdziła, iż w okresie blisko jednego roku, dzielącym nas od Kongresu Paryskiego, światowy ruch obrońców pokoju rozrósł się do olbrzymich rozmiarów. Ruch ten obejmuje bezpośrednio swymi wpływami około MILIARDA ludzi.

Mówca charakteryzuje dalej znamienne w ostatnim okresie akcje w obronie pokoju, na czoło których wysuwa się akcja klasy robotniczej krajów zachodnio - europejskich, w szczególności robotników portowych i doków, którzy odmawiają wyładowania, względnie załadowania na terałów wojennych, przywożonych ze Stanów Zjednoczonych do państw marszałkowskich Europy, jak też transportów broni, kierowanych szczególnie z Francji do Indochin i Wietnamu. Ta akcja robotników popiera jest przez cały światowy ruch pokoju.

Mówca przypomina również wzmożoną działalność Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obronców Pokoju, która zmobilizowała miliony mas wokół apelu do parlamentów świata.

Wymownym przejawem rozszerzenia wpływu ruchu obrońców pokoju jest zawarcie w lutym br. umowy pomiędzy Światową Federacją Związków Zawodowych, a Światową Federacją Pracowników Nanki,

która ustala program wspólnego działania tych organizacji na rzecz pokoju.

Niezwykłą wagę dla wzrostu ruchu pokoju miały także czynniki, jak stały wzrost potęgi politycznej i gospodarczej Związku Radzieckiego oraz krajów demokracji ludowej, powstanie Chin Ludowych, Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz przekreślenie monopolu bomby atomowej.

W dalszym ciągu przemówienia Leon Kruczkowski przytacza słowa sekretarza generalnego Stałego Komitetu Laffitte'a, który na sesji sztokholmskiej podkreślił, że wsieklność agresorów wzrasta w miarę tego, jak rośnie krąg obrońców pokoju.

Toteż nie można zamykać oczu na możliwości akcji prowokacyjnych obozu agresorów. Dlatego ruch obrońców pokoju ma na celu nie tylko co raz szersze i głębsze uświadamianie mas ludzkich we wszystkich krajach o sensie naszej walki, o istotnych przyczynach imperialistycznych gróźb wojennych, ale zadaniem naszego ruchu jest również MOBILIZACJA MAS do przeciwstawiania się każdej ewentualnej próbie zamachu na pokój, każdej prowokacji, mobilizacja mas, by były gotowe do zduszenia w zarodku każdej tego rodzaju próby.

Ha Erenburg podkreślił na sesji sztokholmskiej, że są ludzie, zwa-

żca że środowisk mieszczkańskich, którzy w zasadzie nie chcą wojny, boją się jej, pragną pokoju, lecz traktują sprawę wojny i pokoju, jak gre na loterii.

Takie traktowanie sprawy wojny i pokoju jest zjawiskiem, które ruch pokoju również musi zwalczać, uświadamiając masy, że sprawy wojny i pokoju muszą być rozwiązane na płaszczyźnie AKTYWNEJ WALKI.

Drugim zagadnieniem, które stało się na sesji, była konieczność ustalenia pojęć o zbrodni wojennej i o zbrodniarzach wojennych w związku z rozwojem nowoczesnych środków niszczenia.

Dotychczasowe kryteria oraz normy prawne w zakresie przestępstw wojennych okazują się już niedostałecznymi. SESJA SZTOKHOLMSKA STWORZYŁA NOWĄ DEFINICJĘ ZBRODNIARZA WOJENNEGO.

Uchwala sesji sztokholmskiej mówi: „Będziemy uważali za zbrodniarza wojennego każdego rząd, który pierwszy użyje broni atomowej przeciwko jakimkolwiek krajowi”.

W zakończeniu przemówienia Leon Kruczkowski podsumowuje wyniki prac delegacji polskiej na sesji sztokholmskiej, która podkreśliła pokojowy charakter polskiej polityki zagranicznej, opartej na sojuszach ze Związkiem Radzieckim i państwami demokracji ludowej, jak również zobowiązań włączyć się jak najszybciej do tego ruchu.

Prezes Związku Samopomocy Chłopskiej — IGNAR zadeklarował jak najczynniejszy udział ZSCH w organizowaniu sieci Komitetów Obronców Pokoju w gminach i gromadach. Ob. Ignar stwierdził, że już obecnie Zw. Samopomocy Chłopskiej, współpracując ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego, Liga Kobiąt i Związkiem Młodzieży Polskiej — rozwija szeroką działalność uświadamiającą wśród chłopów, chłopek i młodzieży wiejskiej, mobilizując ich do czynnego udziału w ruchu obrońców pokoju.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad prezydium Polskiego Komitetu Obronców Pokoju została wyłoniona komisja dla opracowania uchwał oraz MANIFESTU Polskiego Komitetu Obronców Pokoju.

Pełny tekst Manifestu zamieszczamy na str. 1-iej „Głosu”.

ych i przy rozszerzeniu składu już istniejących Komitetów Obronców Pokoju należy śmiało wysuwać kandydaty kobiet, chłopów, młodzieży i tych wszystkich, którzy gorąco garną się do pracy.

Komitet Obronców Pokoju winny przygotować i wyszkoić referentów z różnych warstw społecznych, którzy by poprzez komitety terenowe, blokowe, gminne, prowadzili pracę uświadamiającą wśród szerokiej masy i zmobilizowali je do udziału w manifestacjach pierwszomajowych.

Mówca kończy słowami:

„Łączy nas wszystkich przekonanie, że broniąc pokoju, broniemy szczęścia naszego narodu, szczęśliwej przyszłości naszych dzieci, broniemy sprawy mas pracujących całego świata”.

W dyskusji nad referatem tow. Bo rejszy zabrał głos przedstawiciel z terenu — Franciszka Pałacowa z Krakowa, Jerzy Rumianek z Bydgoszczy, Józef Kociuba — górnik ze Śląska, Franciszek Bloński z Rzeszowa, Rudolf Szura z Kielc, którzy złożyli meldunki o powziętych zobowiązaniach pierwszomajowych, zmierzających do rozszerzenia i uaktywnienia działalności Komitetów Obronców Pokoju.

Redaktor pisma katolickiego „Dziś i Jutro” WOJCIECH KĘTRZYŃSKI mocno podkreślił konieczność rozszerzenia bazy społecznej ruchu obrońców pokoju, domagając się m. in., aby księża włączyli się jak najszybciej do tego ruchu.

Prezes Związku Samopomocy Chłopskiej — IGNAR zadeklarował jak najczynniejszy udział ZSCH w organizowaniu sieci Komitetów Obronców Pokoju w gminach i gromadach. Ob. Ignar stwierdził, że już obecnie Zw. Samopomocy Chłopskiej, współpracując ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego, Liga Kobiąt i Związkiem Młodzieży Polskiej — rozwija szeroką działalność uświadamiającą wśród chłopów, chłopek i młodzieży wiejskiej, mobilizując ich do czynnego udziału w ruchu obrońców pokoju.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad prezydium Polskiego Komitetu Obronców Pokoju została wyłoniona komisja dla opracowania uchwał oraz MANIFESTU Polskiego Komitetu Obronców Pokoju.

Pełny tekst Manifestu zamieszczamy na str. 1-iej „Głosu”.

Lud Francuski składa podpisy pod Apelem Pokoju

GENEWA (PAP). — Z Paryża do nasza, że w całej Francji rozpoczęto kampanię zbierania podpisów pod apelem Światowego Kongresu Obronców Pokoju, domagającym się zakazu broni atomowej. W wielu departamentach wydrukowano już listy z tekstem apelu i członkowie

organizacji postępowych odwiedzają mieszkania, fabryki i biura zbierając podpisy.

Związek Bojowników o Wolność i Pokój XV dzielnicy Paryża wezwał do współzawodnictwa bratnią organizację XIV dzielnicy Paryża co do ilości zebranych podpisów.

Broń w ręku mordercy

Czytelnicy przypominają sobie, że w lutym br. port w Nicei był miejscem niezwykłych wypadków. Robotnicy francuscy przełamali wówczas kordony policji, wojska i zgrai żandarmów, broniących dostępu do portu i wrzucili do morza jakieś niezwykle kształtne i wagę paki, wyla dowane ze statków amerykańskich.

Zdarzenie to wstrząsnęło Europą. Stalki amerykańskie wyjadowały bo wiem w Nicei broń dla titowców.

Robotnicy francuscy udaremniłi te transakcje szpiega Tito z jego mucedawcami. Bohaterski proletariar Nicei oddał wtedy wielką przysługę sprawie pokoju i sprawie wolności narodów Jugosławii. Czyż może być piękniejszy dowód prawdziwego odnania ludzkiej dobrej woli, niż wytrącenie broni z rąk faszystowskiego obrawcy, jakim jest Tito?

Od owego czasu przez Atlantyk i Morze Śródziemne płyną wciąż nowe okręty. Okrety te cichcem, z zagazonymi światłami, nocą zakradają się nieczym złodziejce do portów francuskich, włoskich, holenderskich, belgijskich i niemieckich. Ludność miast portowych traktuje ich przybycie jak bandyckie najeździe. Strajki i manifestacje — taka jest najczęstsza odpowiedź robotników portowych na wizyty amerykańskich okrętów z amerykańską bronią. Toteż „okręty widma” blakają się z portu do portu. Jeżeli udaje im się w końcu wyładować broń, to tylko wtedy, kiedy zapędzi się do tej pracy oddziały wojskowe i policję.

Oto np. kilka dni temu zawiął do Neapolu amerykański okręt „Exilona”. Przybycie jego było poprzedzone niezwykle przyczołowaniem. Trzy dni trwała koncentracja oddziałów policji i karabinierów. Port

został otoczony potrójnymi kordonami jednostek pancernych. W dzielnicach robotniczych policja obsadziła wszystkie bramy i zaulki. Ustawiono zasieki z drutu kolczastego.

Robotnicy Neapol przysjął okręt „Exilona” strajkiem. Strajk powszechny sparaliżował życie miasta na 8 godzin. 309 ton amerykańskiej broni wyładowano na barkach żandarmów. „Exilona” odpłynął z Neapolu. Od pływaj, żegnany falą nienawisści ludu włoskiego, żegnany protestami przeciw amerykańskiemu podżegaczom wojennym. Dalsza jego droga biegła do jugosłowiańskiego portu Fiume, gdzie ma zostawić resztę swego ładunku broni.

Czy może być fakt bardziej demaskujący prawdziwe oblicze zgrai Tito, Rankowicza, Kardała, Dżilasa i Piade? Broń amerykańska wyładowana w Fiume — oto symbol titow-

skiego „socjalizmu”. Broń ta ma służyć do dalszego terroryzowania robotników Belgradu, Zagrzebia, Sarajewa, protestujących przeciwko zamianianiu ich krajów w niewolnika amerykańskich trustów zbrojeniowych.

Wysłuzony w pracy na korzyść wywiadu amerykańskiego szpieg Tito sądzi, że najlepszą gwarancją bezpieczeństwa jego krwawej dyktatury jest zamienienie Jugosławii w obóz wojskowy. Niechżeż wyzłocony orderami opasły morderca pamięta, że broń przeznaczona dla niego znalazła się na dnie morza w Nicei, mimo bomb łzawiących i mimo kordonów policji. Przyjdzie dzień, kiedy narody Jugosławii tak samo postąpią z jego osobą, jak postąpili robotnicy francuscy z amerykańską bronią w Nicei.

Młodzież czechosłowacka pozdrawia walczącą młodzież Hiszpanii

PRAGA (PAP). — Komitet Centralny Czechosłowackiego Związku Młodzieży ogłosił z okazji „Dnia Solidarności z Demokratyczną Młodzieżą z Hiszpanii” odezwę, w której podkreśla, że walczący bohaterstwo, przeciwko reżimowi Franco, lud i mło-

dzień hiszpańska cieszą się sympatią i poparciem nie tylko narodu czechosłowackiego, ale całego świata demokratycznego oraz wyraża przekonanie, że demokracja hiszpańska odniesie zwycięstwo w swej słusznej walce.

Kronika m. Radomska

WAŻNIEJSZE TELEFONY:

- 10 — Straż Pożarna
- 11 — Urząd Bezp. Publiczn.
- 12 — „Głos Radomszczański”
- 13 — Powiat. Komenda M.O.
- 17 — Szpital Powiatowy
- 35 — Komitet Powiat. PZPR
- 51 — Miejski Komisariat M.O.
- 91 — Starostwo Powiatowe
- 163 — Pogotowie Ratunkowe PCK.

Adres Redakcji i Administracji „Głosu Radomszczańskiego” Radomsko, ul. Reymonta Nr 39

Administracja — tel. Nr 12 czynna codziennie w godz. 9—16

Czytajcie i rozpowszechniajcie „GŁOS”

Załoga „Metalurgii” realizuje zobowiązania 1-Majowe

Wśród niebywałego entuzjazmu, załoga „Metalurgii”, powzięła na ogólnym zebraniu, w dniu 3 kwietnia br., dla uczczenia 1 Maja szereg zobowiązań. Ich realizacja pozwoli na przedterminowo ukończenie przez robotników „Metalurgii” planu produkcji na rok bieżący i tym samym przyczyni się do przedterminowego wykonania pierwszego etapu Planu 6-letniego.

Zobowiązania powzięte zostały przez wszystkie oddziały produkcyjne, przez pracowników biurowych oraz przez członków straży przemysłowej i pożarnej. Załoga wzmoczoną pracą zadokumentuje swą niezłomną wolę pokonania.

Od chwili podjęcia zobowiązań minęło już blisko 2 tygodnie i każdy dzień przynosi dalsze plony ponadplanowej produkcji. A oto jak przedstawia się realizacja zobowiązań, podjętych przez poszczególne działy produkcyjne:

— Robotnicy, zatrudnieni na oddziale druciarni zobowiązali się, że dzienny plan produkcji wykonywać będą w 105 procentach. Obliczenia za czas od 3 do 14 bież. miesiąca, wykazały, że pracownicy tego działu, powzięte zobowiązania Pierwszomajowe wykonują z nadwyżką — bowiem w tym okresie stan wykonania dziennej produkcji wynosił 108 procent.

Pracownicy działu wkrętkarni, podjęli najwyższe w zakładzie zobowiązania. Postanowili oni produkcję dzienną wykonywać w 114 procentach. Zobowiązanie to jest wykonywane. Począwszy od 3 kwietnia, wyrabiają oni przeciętnie około 120 procent dziennej normy.

Są jednak takie oddziały, które nie potrafiły dotychczas wywiązać się z powziętych zobowiązań. Na przykład: pracownicy od-

działu gwoździarni, postanowili plan dzienny wykonywać w 103 procentach, a wyrabiali początkowo zaledwie 101 proc. normy. Rada zakładowa i organizacja partyjna z miejsca zainteresowały się tym niepokojącym stanem i w ostatnich dniach wykonania normy dziennej wzrosło. Obecnie wynosi ono 102,8 proc., a więc brakuje zaledwie 0,2 proc. do pełnej realizacji, podjętego zobowiązania. Trzeba również nadrobić zaległości, powstałe wówczas, gdy norma dzienna wykonywana była zaledwie w 101 procentach. Pracownicy tego działu spodziewają się, że nie tylko nadrobią zaległości, ale również i podwyższą wynik przyjętych zobowiązań.

Z powziętych zobowiązań nie wywiązuje się również oddział konstrukcyjny. Pracownicy tego działu uchwalili w dniu 3 kwietnia, że dla uczczenia 1 Maja, dzienną normę produkcji wykonywać będą w 105 procentach, a ponadto wyremontują maszyny do cięcia kątowników. Tymczasem, jak wykazują sprawozdania z pierwszej dekady bieżącego miesiąca, plan wykonywany był zaledwie w 95 procentach. Trzeba przyznać, że nie wynikało to z winy pracowników działu, lecz z winy zamawiających odbiorców, którzy nie dościszli w odpowiednim czasie rysunków konstrukcyjnych. Postanowiono temu zaradzić. Robotnicy tego działu skierowali do odbiorców delegację, która ma za zadanie uzyskać na miejscu niezbędne dane techniczne. Przyspieszyć to moment pełnego uzyskania możliwości produkcyjnych tego działu. Remont maszyn do cięcia kątowników, posuwa się szybko naprzód i jest uzasadniona nadzieja, że i ten punkt zobowiązania wykonany zostanie przedterminowo.

Pracownicy działu mechanicznego zobowiązali się do 1 Maja wy-

remontować maszynę parową i uruchomić 3 wózki elektryczne. Prace te są tak daleko posunięte, że pracownicy oddziału uważali za stosowne podjąć dodatkowe zobowiązanie Pierwszomajowe, a mianowicie, dokonać remontu automatu siatkarskiego.

Podobnie również przedstawia się stan wykonania podjętych zobowiązań na pozostałych oddziałach produkcyjnych. Pomimo niekórych usterek i niedociągnięć, nie ma obawy, aby zobowiązania, podjęte przez załogę „Metalurgii” miały być nie dotrzymane.

Pracownicy biurowi w zobowiązaniach swych, przyrzekli dotrzymać terminów sprawozdawczych. W najbliższych dniach nadarza się ku temu pierwsza okazja. Mia nowicie, w dniu 20 b. m. należy przesłać wykaz, ilustrujący ujęcie rezerw i wykaz, uzupełniający plany zaopatrzenia. Spodziewać się należy, że oba te wykazy przesłane zostaną w prze-pisanym terminie.

Realizacja zobowiązań w ramach Czynu Pierwszomajowego, przyczyni się również do poprawy warunków pracy. Mianowicie, pracownicy działu elektrycznego zobowiązali się w terminie do 1 Maja uzupełnić oświetlenie oddziałów produkcyjnych oraz oświetlenie terenu fabrycznego. Prace są w pełnym toku i wyznaczony termin, jak nas informują pracownicy tego działu, z całą pewnością zostanie dotrzymany.

Na zakończenie, należy zaznaczyć, że cała załoga oraz aktywni partyjni i rada zakładowa, pilnie czuwają nad wykonaniem powziętych zobowiązań — i, gdy tylko na którymkolwiek odcinku tychmiast zostają usunięte przy następującej chwilowej załamaniu, na czyni niedociągnięć. Czyn Pierwszomajowy załogi „Metalurgii”, zostanie w pełni zrealizowany — może nawet z nadwyżką.

Robotnicy huty „Kara” osiągają coraz lepsze wyniki we współzawodnictwie pracy

Podniesienie ilości produkcji, jej jakości i osiągnięcia na odcinku oszczędnościowym są uzależnione na zakładach produkcyjnych od rozwoju akcji współzawodnictwa pracy. Potwierdzenie tego znajdujemy i na terenie piotrkowskiej huty szkła okiennego „Kara”, gdzie wzrastający udział robotników we współzawodnictwie pracy niesie w konsekwencji zwiększoną produkcję szyb okiennych.

W ostatnim kwartale bieżącego roku, w styczniu, lutym i marcu, we współzawodnictwie pracy w hucie „Kara” brało udział około 260 robotników, z tego 45 osób współzawodniczyło indywidualnie, a ponad 200 brało udział we współzawodnictwie międzyzawodniczym. Obok rozwijającego się w hucie współzawodnictwa indywidualnego i zmianowego prowadzi się również współzawodnictwo międzyzakładowe z hutami szkła okiennego w Szczakowej i Zabkowiecach.

W zmianowym współzawodnictwie pracy w ciągu ostatniego etapu wyróżniła się mianem pierwsza z hut mistrzami Janem Mrozińskim, osiągającym 123 procent normy i Henrykiem Bartelem, wyrabiającym 136 procent normy. Nie ustępują im również mianem drugą, w której reżytrami: Władysław Wachała i Stefan Piotrowski osiągnęli — pierwszy 133 procent normy, drugi — 123 procent normy.

Jeszcze lepszymi wynikami w pracy mogą poszczycić się pracownicy huty „Kara”, biorący udział w indywidualnym współzawodnictwie pracy. W ostatnim czasie spośród krajarzy, zatrudnionych w krajalni płyt szklanych, wyróżnił się Stanisław Klimczyk, który wy-

robił 166 procent normy, Bogdan Scibut, osiągający 146 procent normy oraz bracia Wachałowicze, którzy osiągają przeciętnie około 135 procent normy. Nie należy również pominąć milczącym wyników, osiąganych przez tzw. pakierów, robotników zatrudnionych przy pakowaniu płyt szklanych.

Tutaj wyróżnili się wysokim przekroczeniem normy: Zdzisław Leszczyk i Ryszard Kacper

osługający w ostatnim czasie po 158 procent normy, Stanisław Kolasa, wyrabiający 152 procent normy oraz Stanisław Gebicz, który wyrabia 149 procent. Wszyscy wyżej wymienieni robotnicy zatrudnieni byli przy produkcji szkła eksportowego. W ostatnim okresie specjalnie przykładali się oni do pracy, co się przyczyniło do terminowego wysłania szkła.

(ham).

Zebranie aktywu partyjnego w Ujeździe

W ramach zacieśnienia współpracy między PZPR i ZSL — odbyło się w Ujeździe zebranie aktywu obydwu Partii.

Na zebraniu — aktywiści wiejscy omówili sprawę zorganizowania na terenie gminy Łazisko spółdzielni produkcyjnej. Poza tym omówiono przebieg pomocy akcji sąsiedzkiej w gromadach, przyjmując w tej sprawie wniosek, iż obowiązkiem każdego członka partii jest kontrola i usprawnianie akcji pomocy sąsiedzkiej. W dalszym ciągu zebrania — omówiono ak-

cję kontraktacji zbóż, która na terenie gminy nie przebiega w sposób pomyślny.

W zakończeniu obrad zebrania przyjęli rezolucję, w której między innymi, chcą przyczynić się do uświetnienia dnia 1 Maja, zobowiązali się:

- wykonać i przekroczyć za planowane cyfry kontraktacji trzody chlewnej;
- wykonać i przekroczyć wy-sokość zaplanowanej kontraktacji zbóż;
- wykonać w 100 proc. plan skupu zboża.

47 tysięcy pracowników skorzysta z czasów profilaktycznych

Fundusz Czasów Pracowniczych zwiększył o 10 tys. zaplanowaną na rok bieżący ilość miejsc na czasach profilaktycznych. Ogółem z tej formy czasów skorzysta więc 47 tys. członków związków zawodowych.

W nowym planie na rok bieżący przewidziano 40 tys. 3-tygodniowych turnusów wczasowych, podczas których pracownicy będą mogli korzystać z zabiegów i kąpieli leczniczych. 3-tygodniowe wczasy zorganizowano w uzdrowiskach, w których leczą się schorzenia reumatyczne, choroby serca, przewoźna pokarmowa i t.d. Koszty utrzymania pracownika przez pierwsze 2 tygodnie po-

krywa FWP, w trzecim tygodniu — Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Posęć miejsc na 4-tygodniowych wczasach przeciwgruźliczych zwiększono do 3 tys. W związku z tym w Rościszewie na Dolnym Śląsku utworzony będzie nowy ośrodek na 400 miejsc.

Ponadto w Szczawnicy prowadzone będą wczasy przeciwreumatyczne, z których skorzysta 1600 osób, taka sama ilość robotników wyjedzie na wczasy przeciwreumatyczne w Łądku-Zdroju, a w Jastrzębiu-Zdroju zorganizowane będą 3-tygodniowe specjalne wczasy przeciwreumatyczne dla 800 osób.

Wstąpiliśmy wszyscy w szeregi ZMP mówią członkowie LZS-u w Górcie Pabianickiej

Gmina Górcza Pabianicka może pochwalić się nowopowstałym w dniu 23 marca b.r. LZS-em. Kamiszewice, który posiada 41 członków, — w tym 9 „kobiet”. „W zespole naszym mamy 6 sekcji — mówi kol. Miłosz Czyżewski, przewodniczący LZS-u „Kamiszewice”: lekkoatletyczna, piłki ręcznej, piłki nożnej, sekcja tenisa stołowego, turystyczno-wycieczkowa i kulturalno-oświatowa.”

Stwierdzić należy, że Ludowy Zespół Sportowy „Kamiszewice” skupia wiele talentów sportowych i mógłby stać się groźnym przeciwnikiem w rozgrywkach piłki nożnej o mistrzostwo klasy C, jednak ze względu na brak boiska i sprzętu, tudzież funduszy i instruktorów — praca jego nie wygląda tak jak powinna. Wyglądać

Młodzież zorganizowana w LZS-ach, gm. Górcza Pabianickiej wykazała swą dojrzałość społeczną i zrozumienie polityczne, uchwalając na pierwszym zebraniu rezolucję następującej treści:

„My, młodzież, zamieszkała na terenie gminy Górcza Pabianicka, zgromadzona na dzisiejszym zebraniu organizacyjnym, mającym na celu zorganizowanie LZS-u na naszym terenie, wstępujemy masowo w szeregi LZS i jednocześnie postanawiamy zostać członkami Związku Młodzieży Polskiej, aby pracą swą włączyć się do budowy socjalizmu w Polsce.”

Na uwagę zasługuje fakt, że już dnia 1 kwietnia br., a więc w ciągu tygodnia, od chwili jej uchwalenia, rezolucja powyższa została wykonana.

Stan

Młodzież SP przed 1 Maja

Junacy i junaczki P.O. „Sztuka Polsce” z Państwowych Zakładów Przemysłu Wełnianego Nr 28 w Tomaszowie Maz. podjęli ostatnio zobowiązanie następującej treści:

„My, junaczki i junacy hufca SP przy PZPW Nr 28, z okazji zbliżającego się Święta 1 Maja — zobowiązujemy się dzień ten uświetnić wzmoczoną pracą, dając w ten sposób najlepszą odpowiedź podlegaczom wojennym.”

My, młodzież SP chcemy zdecydowanie stać w pierwszych szeregach budowniczych Polski Socjalistycznej. Toteż, zobowiązując się bardziej wydajnie pracować przy naszych warsztatach pracy, przyrzekamy wzmoczyć swoją i bacznie patrzeć, czy w naszym pobliżu nie czai się wróg klasowy. Równocześnie zobowiązujemy się wraz z fabrycznym koletem ZMP naszych zakładów — pracować przy budowie boiska sportowego na terenie PZPW Nr 28.” (B-ski).

Dziś plenarne posiedzenie MRN w Tomaszowie

Dziś, o godz. 18 w sali posiedzeń MRN odbędzie się kolejne plenarne posiedzenie Miejskiej Rady Narodowej. Na porządku obrad m. in. sprawozdanie przewodniczącego MRN z działalności Rady i Komisji za pierwszy kwartał br., oraz sprawozdanie rachunkowe z realizacji budżetu Zarządu Miejskiego za rok 1949.

W posiedzeniu MRN w charakterze gości może wziąć udział każdy obywatel naszego miasta. Karty wstępu nie są wymagane.

Kolejarze tomaszowscy podejmują zobowiązania 1-Majowe

Na ostatnim zebraniu członków Związku Zawodowego Kolejarzy w Tomaszowie Maz. kolejarze po wysłuchaniu referatu naświetlającego terror, jakiego poddani zostali przez zmarshallizowany rząd de Gasperi'ego robotnicy i chłopcy wioścy przyjęli rezolucję następującej treści:

„My, członkowie ZZZK w Tomaszowie Maz., po zapoznaniu się z obecną sytuacją polityczną we Włoszech, którą charakteryzuje terror i przesładowania działaczy związkowych i członków Partii Komunistycznej, świadomi krzywd, jakich doznaje klasa robotnicza i młodoletni chłopcy pod rządami de Gasperi'ego, który wypełnia instrukcje swych amerykańskich mocodawców, będąc przeko-

niań, że imperialistyczne i antydemokratyczne knowania nie osiągną zamierzonych celów —

solidaryzujemy się w pełni z walczącym proletariatem włoskim i słemy wyrazy uznania i otuchy, walczącym z imperializmem krajowym i międzynarodowym, robotnikom i chłopom włoskim.”

Protestujemy przeciw polityce gwałtu i terronu w krajach kolonialnych i półkolonialnych, przeciw ograniczeniu praw demokratycznych i wywołaniu - narodowych ludności tych krajów, zagwarantowanych kartą ONZ i Deklaracją Praw Człowieka.

Solidaryzujemy się z narodami kolonialnymi, walczącymi o wyzwolenie narodowe i pokój, śląc im równocześnie nasze proletariackie pozdrowienia.”

W dalszym ciągu zebrania, po przedyskutowaniu przygotowań do Święta 1 Maja, pracownicy poszczególnych jednostek służbowych podjęli następujące zobowiązania pierwszomajowe:

Pracownicy parowozowni doprowadzą cały teren parowozowni do wzorowej czystości, usuną wszelki śmieć i walające się niepotrzebne przedmioty oraz załoga świetlicę w pomieszczeniach budynku parowozowni.

Pracownicy silnych prądów doprowadzą teren swej pracy do estetycznego wyglądu i załoga iluminacji świetlnej na budynkach stacyjnych.

Pracownicy służby ruchu dotrzymają regularności przebiegu podjętych prac oraz urządzeń klombów przy na stacjach, peronach i innych miejscach dostępnych dla publiczności.

Pracownicy służby drogowej odnowią budynek stacyjny wewnątrz o raz doprowadzą do porządku i estetycznego wyglądu plac użytku ogólnego.

Pracownicy odcinka sygnałowego zreperują uszkodzony szlaban na przejeździe spalskim.

Pracownicy SOK urządzią klomb przy wartowni oraz wzmocnią czułość w ochronie mienia kolejowego

Stanisław Carecki korespondent „Głosu”

Ogłoszenia drobne

ZAGUBIONO potwierdzenie o bioru Nr. 104816, wyd. przez Zrzeszenie Kupców w Pabianicach dnia 20 listopada 1947 roku, na zwisko Zajdel Franciszek, Moniuszki 30.

ZAGUBIONO książeczkę woj-skową RKO — Radomsko, seria E. Nr. 07661863, Grygliński Antoni, Bartodzieje 56.

ZAGUBIONO legity. Zw Zaw. Pr. Metal. Dziadkiewicz Lambert, Bartodzieje Bankowe

ZAGUBIONO zezwolenie na sprzedaż piwa, wyd. przez Urząd Miejski. W Piotrkowie, Miller Janiny.

ZAGUBIONO tymczasową książeczkę z Ubezpieczalni Społ. i Zw. Zaw. na nazwisko Uniszewski Jan, zam. w Witonie.

Obwieszczenie o licytacji

Urząd Skarbowy w Pabianicach podaje do ogólnej wiadomości, że zgodnie z art. 85, Dekretu z dnia 28.I. 1947 roku. (Dz.U.R.P. Nr. 21. poz. 84) odbędzie się sprzedaż z licytacji zajętych ruchomości, w drugim terminie, w dniu 20 kwietnia 1950 roku, o godz. 12, w Firmie B-cia Bajer, s.z.o.o. w Pabianicach, ul. Sejmowa 5, a mianowicie: Stoły drukarskie 3 szt., kadzie do farbowania 7 szt., płuczki 3 szt., gumiaraka, wirówka, prasy do towarów 2 szt., maszyna szpanorama 1 szt., magiel firmy Miller 1 szt., składaczka do towarów 1 szt., lokomobila 8 atm. 1 szt., suszarka na trykoty 1 szt., zbiorniki do wody 2 szt., silniki elektryczne róż. 5 szt., tokarka do metali 1 szt., szlifarka 1 szt., wiertarka 1 szt., maszyna do szycia towarów 1 szt., oszacowanych na ogólną sumę 7.190.000 zł. Zajęte ruchomości można oglądać w dniu i na miejscu licytacji. Cena wywoławcza jest połową ceny szacunkowej.

Naczelnik Urzędu Skarbowego

Obwieszczenie o licytacji

Urząd Skarbowy w Pabianicach podaje do ogólnej wiadomości, że zgodnie z art. 85, Dekretu, z dnia 28.I. 1947 roku. (Dz.U.R.P. Nr. 21. poz. 84) odbędzie się sprzedaż z licytacji, zajętych ruchomości, w pierwszym terminie, w dniu 18 kwietnia 1950 roku, o godzinie 14, u ob. Żurawskiej Waclawy i S-ki w Pabianicach, ul. Myśliwska 22 oraz P. Skarga 43, a mianowicie:

Cztery skrośna mech. „Sztęgent”, szpularka 10 wind, przewijarka, kaneciarka oraz urządzenie mieszkania na ogólną sumę 1.433.000 zł.

Zajęte i przeznaczone do sprzedaży ruchomości, oglądać można w dniu 18 kwietnia 1950 roku, na miejscu licytacji.

Naczelnik Urzędu Skarbowego

CZYTAJcie „GŁOS” rozpowszechniajcie

